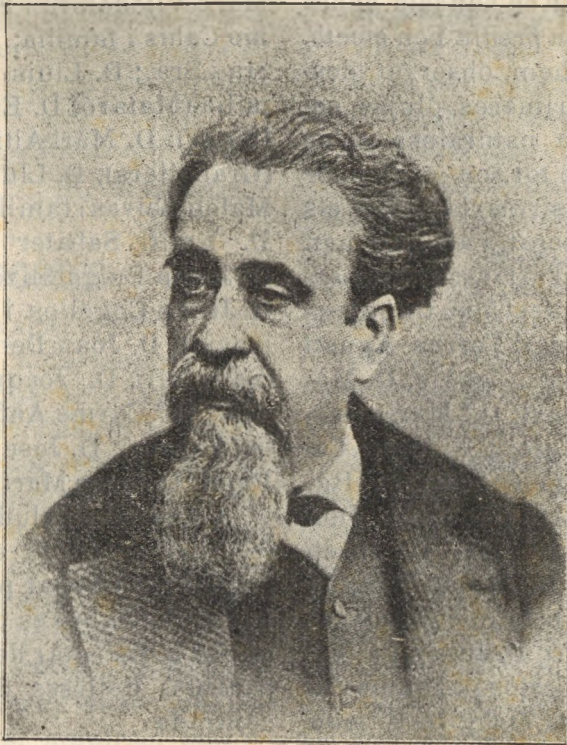

Al Fundador del Teatre Catalá

Frederic Soler Hubert (Pitarra)

El Teatre Líric-Catalá

Per fi pot donarse com a segur que d'aquí a pocs dies rependrà la seva actuació un genre que apar impossible que nostres empresaris teatrals barcelonins hagin deixat de cultivarlo tants llargs espais de temps, a ben segur per no sentir el glatir del nostre poble, disposat a correspondre a qui en aquest sentit sapigués secundarlo.

Els importants elements que formen el comité elegits Pro Teatre Líric-Catalá, representans de las Associacions reunidas que son els que deuen donar escalf a l'actuació, i el fet de poder contar amb teatre, com el valuós concurs de medis econòmics i d'una provada direcció artística, son tots ells elements esperansadors pera la brillant temporada quin favor del públic donem per descomtat, doncs, aquest a respòst sempre amb entusiasme tantas vegades com en aquest ultims

temps se l'ha eridat, i may ha vingut l'abandó si no li ha abligat la mala actuació dels elements primordials, que si han comensat be, després, volem creurer que sens adonarsen, l'han anat allunyant, finint casi en fracàs lo que havia comensat amb brillant esplendor. I dihem sense adonarsen perque, no essent just que ningú vagi contra sos propis interessos, opinem que no s'han estudiat tots aquells details que fan que'l públic, per ben disposat qu'es senti, pera aquella actuació, acaba per anarse aburrint i allunyantse d'allí ahont no se l'ha sapigut compendrer per diferents motius. Cal estudiarlos aquets motius en sos variadíssims aspectes. Variadíssims, perque, deixan apart els importantíssims de *obras, execució i presentació*, n'hi entran en bon nombre en details que ni autors ni empresaris, i fins afegirian premsa, acostumen a sapiguerne res, doncs de la principal entitat coneguda per *Públic* sols

se donen conte de que *hi va o no hi va*.

Sols una llarga esperiencia i contacte continuu amb el *Públic* especialment aquell que totes les empreses hi contenen per la marxa econòmica del negoci, pero quin contacte desconeixen per tindrel allunyat ja per costats estrets de la Sala, ja per les alturas i fins per entrades i escalas separadas quant precisament son els qu'escampan els éxits en persistent progaganda vivent arreu.

No'ns mou altre interés que l'aportar el gra de sorra que per l'amor i llarga esperiencia a l'edifici que va aixecarse, sentim recordant els diferents éxits, las diferents actuacions de Teatre Líric Catalá, especialment la brillant època, allunyada ja dels nostres dias per mes de 30 a 40 anys.

Desde la mes sencilla combinació escènica. (*Las campanetas, Dorm, La por, Els dos carboners, La criada*) a les obres de mes gran espectacle, trovariam, recordant els tituls de quantes obres veurem, lo que en aquella època se'n endugué la predilecció del públic que animava amb assiduitat els teatres Tívoli, Prado Catalán, Novetats, Bon Retiro, Camps Eliseo, Circo Barcelonés etz.

Frederic Soler (Serafi Pitarra) ferm puntal del temps d'or de nostre Teatre Catalá portà també celebrades produccions entre quins éxits recordem *La Esquella de la Torratxa, Els estudiants de Cervera, A posta de Sol, La festa del barri, La fra de Sant Gents, Donya Guadaluque, El sagrtstà de St. Roch* etz. quinas obres assoliren la cinquantesena representació i moltes arrevasaren el seu centenari. Sigueren fermes puntals en el provehiment d'obres, a mes de Frederic Soler, Conrat Roure, Feliu i Codina, Eduard Vidal i Valenciano, Coll i Butapaja, Joan Molas i Casas, Narcís Campmany, Rosendo Arus, i molts altres mes.

En els genres dits d'espectacle sigué riquíssim en produccions, alguna d'ellas a tal gran d'esplendor escenic que a l'actua-